

نشست مشترکات شعر ایران و هند برگزار شد/ تصوف اسلام را در هند بومی کرد

شناسه خبر : ۱۳۵۸۳۸ جمعه ۲۷ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۴:۵۵

شاعران ایرانی و هندی در نمایشگاه کتاب دهلی نو به بررسی اشتراکات شعر ایران و هند پرداختند و از تاثیرپذیری متقابل ادبیات و تفکر ایرانی و هندی سخن به میان آوردند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، نشست مشترکات شعر ایران و هند با حضور قربان ولیئی؛ شاعر و عضو هیات علمی دانشگاه، زهیر توکلی و نغمه مستشار نظامی؛ شاعران ایرانی و اکبر شاه؛ شاعر و استاد زبان فارسی در هند در نمایشگاه کتاب دهلی برگزار شد.

اکبر شاه در این نشست در سخنانی به مشترکات فرهنگی ایران و هند اشاره کرد. قربان ولیئی اولین شاعر ایرانی بود که در این نشست سخنرانی کرد، وی ابتدا اشعاری از بیدل دهلوی را خواند و با اشاره به بیت پایانی این شعر گفت:

بیدل دهلوی می‌گوید «لیک کجاست زندگی» این پرسش بنیادینی است برای همه افرادی که در عالم هستند.

وی ادامه داد: همه کشورهای جهان به یک میزان به این پرسش توجه نداشتند، برخی مانند هند و ایران از سپیده دم تاریخ با این پرسش روبه‌رو هستند. اما این پرسش را چه کسی می‌خواهد، پاسخ دهد و جوابش در کدام حوزه از معرفت‌های بشری است؟

ولیئی اضافه کرد: جواب این پرسش در حوزه عرفان است، عرفان در زبان عربی به معنای شناخت و در انگلیسی به معنای راز است، پس عرفان به معنای شناختن یک راز است. اما شناختن راز چه؟ چه رازی را باید بشناسیم؟ جوابی که کهن‌ترین عالمان هند، چین و برخی عالمان ایرانی دادند در یک کلمه خلاصه می‌شود، «خود» اما این مردمان هند و ایران هستند که عمیق‌ترین راه‌ها را برای یافتن خویشتن ارائه داده‌اند.

عضو هیات علمی دانشگاه زنجان در بخش دیگری از سخنان خود با بیان این مطلب که ادبیات عرفانی چیست؟ گفت: عرفان، بینش واقعیت وحدانی است، ادبیات عرفانی گزارش یا روایت تجربه دیدار با واقعیت وحدانی است. متون ادبی عرفانی چه شعر چه نثر، پیدا کردن یگانگی و مواجه شدن با آن چیزی است که اینقدر عمیق ادبیات ایران و هند را به هم متصل کرده است. این اتصال به گونه‌ای است که شاعران فارسی زبان هند به عرفان اسلامی در ایران نظر دارند و شاعران ایرانی به عرفانی هند و بودایی در هند. دو حقیقت که فقط شکلشان فرق می‌کند.

نغمه مستشار نظامی نیز در این مراسم به ارائه توضیحاتی درباره شعر زنان در ایران پرداخت و از فروغ، پروین اعتصامی، سیمین دخت وحیدی و... به عنوان شاعران زن مطرح ایرانی نام برد.

وی سپس با خواندن این بیت «ابر می‌بارد و من می‌شوم از یار جدا» گفت: شاید تصور شود، این شعر یک شاعر امروزی است، اما این شعر امیر خسرو دهلوی است و نشان از تأثیرات فرهنگی بین دو کشور دارد.

این شاعر و منتقد ادبی در ادامه خیال‌انگیزی رنگ‌ها و تصاویر ادبیات هند را موجب تأثیر بسیار در ادبیات ایرانی دانست و گفت: فارسی‌زبانان در ایران با امیر خسرو دهلوی آشنا هستند، حتماً این شاعر در هند هم شناخته شده است. امیر خسرو دهلوی علاوه بر نظم و نثر در موسیقی هم تبحر داشت. بسیاری از اشعار شاعران سبک هندی در ایران در قالب موسیقی ارایه شده است، یکی از نمونه‌های خویش همین شعر بود که خواندم.

زهیر توکلی دیگر شاعر ایرانی حاضر در این مراسم نیز با بیان این مطلب که هند و ایران هر دو یک قوم بودند، گفت: قوم

بزرگ آریایی در طول تاریخ چند دسته شدند، یک دسته به سمت اروپا رفتند و یک دسته به شبه قاره هند. که امروز هندی‌ها هستند، دسته‌ای دیگر هم به آن سوی رودها رفتند و ایرانی‌ها شدند.

توکلی افزود: ایرانی‌ها و هندی‌ها هر دو یک ملت هستند، جلوه‌های اشتراک فرهنگی و زبان ایران و هند بسیار است، چون این دو اصالتاً از یک سرزمین هستند. هند کشور عرفان است، تصوف اسلامی هم شاخه‌ای از عرفان جهانی است. این تصوف بود که موجب شد اسلام شکل بومی در هند پیدا کند.

انتهای پیام/

انتهای پیام/